

πατιτούρα

πατιτούρα, η, ουσ. [<ιταλ. battitura], τρόπος αντιγραφής ή μεταφοράς ενός σχήματος ή σχεδίου από την επιφάνεια που βρίσκεται σε μια άλλη με ενδιάμεση τοποθέτηση διαφανέστατου χαρτιού: «θα ήταν πάρα πολύ καλό το σχέδιό σου, αν δεν ήταν πατιτούρα»·

- το *κάνω πατιτούρα*, ενεργώ ή συμπεριφέρομαι ακριβώς ολόιδια με έναν άλλον: «τον θαυμάζει τόσο πολύ, που όπως συμπεριφέρεται, το κάνει κι αυτός πατιτούρα»·

- το *παίρνω πατιτούρα*, βλ. φρ. το *κάνω πατιτούρα*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας